

13. navadna nedelja – leto C

Samarijska vas noče sprejeti Jezusa

Ko so se dopolnjevali dnevi, da bi bil vzet v nebesa, se je tudi sam trdno odločil iti v Jeruzalem. Pred seboj je poslal svoje glasnike, ki so spotoma prišli v neko samarijsko vas, da bi vse pripravili zanj; vendar ga tam niso sprejeli, ker je bil namenjen v Jeruzalem. Ko sta to videla učenca Jakob in Janez, sta rekla: »Gospod, ali hočeš, da rečeva, naj pade ogenj z neba in jih pokonča?« Jezus se je obrnil k njima in ju pograjal. Nato so odpotovali v drugo vas.

Rad bi hodil za Jezusom

Ko so potovali, mu je med potjo nekdo rekel: »Za teboj bom hodil, kamor koli pojdeš.« Jezus pa mu je dejal: »Lisice imajo brloge in ptice neba gnezda, Sin človekov pa nima, kamor bi glavo naslonil.« Nekomu drugemu pa je rekel: »Hôdi za menoj!« A ta je dejal: »Gospod, dovôli mi, da prej grem in pokopljem svojega očeta.« Rekel mu je: »Pústi, naj mrtvi pokopljejo svoje mrtve, ti pa pojdi in oznanjaj Božje kraljestvo!« Spet drug mu je rekel: »Hodil bom za teboj, Gospod, a dovôli mi, da se prej poslovim od svojih domačih.« Jezus pa mu je dejal: »Nihče, kdor položi roko na plug in se ozira nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo.« Lk 9,51-62

Jezusov učenec

V evangeliju zadnje nedelje smo slišali, da je Jezusov učenec lahko le tisti, ki se odpove sebi, vsak dan sprejme svoj križ in hodi za Gospodom. Današnji odlomek je mogoče razumeti kot pojasnilo, kaj naj bi to pomenilo.

1. Ko Jezusa na poti v Jeruzalem niso sprejeli, sta učenca Jakob in Janez rekla: »Gospod, ali hočeš, da rečeva, naj pade ogenj z neba in jih pokonča?« Jezus se je obrnil k njima in ju pograjal.
2. Ko so potovali, mu je med potjo nekdo rekel: »Za teboj bom hodil, kamor koli pojdeš.« Jezus pa mu je dejal: »Lisice imajo brloge in ptice neba gnezda, Sin človekov pa nima, kamor bi glavo naslonil.«
3. Povabljeni na pot za Jezusom mu je dejal: »Gospod, dovôli mi, da prej grem in pokopljem svojega očeta.« Rekel mu je: »Pústi, naj mrtvi pokopljejo svoje mrtve, ti pa pojdi in oznanjaj Božje kraljestvo!«
4. Spet drug mu je rekel: »Hodil bom za teboj, Gospod, a dovôli mi, da se prej poslovim od svojih domačih.« Jezus pa mu je dejal: »Nihče, kdor položi roko na plug in se ozira nazaj, ni primeren za Božje kraljestvo.«

Ad 1) Odpovedati se sebi, vzeti križ na svoje rame torej pomeni: odpovedati se vsakemu nasilju nad drugim. Še tako velike krivice, ki nam je storjena, kot Jezusovi učenci ne smemo poravnati s silo. Kdor za meč prejme, bo z mečem pokončan, pravi Jezus. Nobena maščevalnost ni več pot reševanja problemov za Jezusovega učenca. Nobeno nasilno dokazovanje, da imamo prav, ne pride v poštev! Mi pa bi tako radi nekemu na silo dopovedali, da se moti. In če nam ne uspe, se umaknemo in se prepričamo, da je tudi tako v redu. Proti prvi praksi govori prva misel, proti drugi pa naslednja, o vzglavju.

Ad 2) Jezusov učenec mora pozabiti na lagodje in komodnost. Če Učitelj ni imel, kamor naj bi glavo naslonil, pomeni, da tudi njegov učenec, če mu bo zvest, ne bo mogel počivati. Neprestan nemir v prizadevanju za rast božjega kraljestva v sebi in med drugimi je njegovo vzglavje. Jezusov učenec ne more nikoli reči, sedaj lahko mirno počivam, vse sem naredil. Vedno mora dodati: Gospod, ti povej, kaj moram še storiti!

Ad 3) Jezusov učenec se mora posloviti tudi od svojih spominov in starih sanj. Preteklost mora pustiti za seboj, korenine so sicer pomembne za rast, a niso več cilj. Tradicija, ki nas veže, da bi

se vračali na grobove svojih mrtvih, je za Jezusovega učenca le izhodišče, nikoli več cilj. Naj se ne vrača vanjo, ampak naj jo z novim življenjem v polnosti presega in ustvarja novo življenje. Ad4) Jezusov učenec po odločitvi za Jezusa ne sanja več o svojem domu. Njegov dom je v Nebesih, njegova družina je novo božje kraljestvo, ki ga mora ustvarjati. Ne sanja več o tem, kako so ga učili starši, kako lepo je bilo, ko je bil še otrok. Nobeni spomini ne morejo biti opravičilo, da bi se izmuznil Jezusovim zahtevam in naročilu. Jezusov učence gre vedno naprej.

Trda je ta beseda, so rekli učenci, ko je Jezus rekel, da jim bo dal sebe v hrano. Tudi mi danes lahko rečemo: Trda je ta beseda, ko zahtevaš od nas, da se odpovemo sebi in vzamemo nase svoj križ. Kdo si ne želi pravice, počitka, prijetnih spominov, varnega zavetja starega doma? A Gospod želi, da gremo za njim in rečemo: Ti si naša edina moč in naša edina opora! Naj bomo zares Tvoji učenci!